

Szántó Judit

Félemberek

ÖDÖN VON HORVÁTH: KASIMIR ÉS KAROLINE

Az ötlet nagyszerű dolog, a rendezői művészet egyik legfontosabb eszköze. Ötlet volt Peter Brooknál a *Leart* bőrbé öltöztetni, Ljubimov *Hamletjében* a függönnyel jelképezni a zsarnokságot; Horvainál a *Három nővérben* az enteriőrbe hullottak a falevelek, Zsótér *Arturo Ui*-jában bájos színész a tömeggyilkos diktátor. Emlékszünk is mindezekre, de úgy, mint magukban is jelentős előadások jellegzetes érdekességeire.

Bagossy Lászlónak is volt egy mindent meghatározó ötlete. Ödön von Horváth cselekményének színhelyét, az 1931-es müncheni Oktoberfestet bábszínházi kivágásra szűkíti, amelybe díszlet nem fér, s a színészekből csak részletek láthatók: hol a fejük hiányzik, hol fejfel, de csak fél karig, másszor fél combig vagy derékig, esetleg középen kettévágva vannak jelen, az alájuk rakott dobogó magasságától függően. A megoldás több mindent kifejezhet, mondjuk, hogy a prefasiszta környezetben csonka emberi lények vegetálnak, akiket egy nagy bábjátékos mozgat, és ez a látvány meglepi, egy ideig el is szóraztatja, netán elgondolkodtatja a nézőt. Hamarosan azonban megszokottá válik, és ezzel együtt idegesítővé. Kezd hiányozni a színpad, esetleg a helyszínről valamit eláruló díszlet, és még inkább a teljes színészi test és annak

FENT: Máthé Zsolt (Schürzinger) és Szandtner Anna (Karoline)

LENT: Polgár Csaba (Kasimir), Széles László (Merkel Franci) és Hámori Gabriella (Erna)

Schiller, Kata felvételei